

De vergeten oude weg

Authentiek christendom herontdekt

DE VERGETEN OUDE WEG

Authentiek christendom herontdekt

M. James Jordan

Scholten Uitgeverij

De vergeten oude weg

Authentiek christendom herontdekt

M. James Jordan

Oorspronkelijke uitgave

©2014 Fatherheart Media

The ancient road rediscovered – M. James Jordan

www.fatherheart.net

Bewerking: Stephen Hill

Commentaar: Stephen Hill, Alice Adams

Nederlandse uitgave

©2018 Uitgeverij Scholten, www.scholtenuitgeverij.nl in samenwerking met

Fatherheart Ministries Nederland, www.fatherheart.eu

Vertaling: Leontine Noort-Bruin

Omslagontwerp: Fatherheart Ministries

Binnenwerk: Piet Versteeg

Drukwerk: Drukcase

1^e druk december 2018

ISBN: 9789492959157

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Alle citaten van bijbelteksten zijn, tenzij anders vermeld, een vertaling van de vertaler zelf vanuit de Nieuwe King James-vertaling, of afkomstig uit de Herziene Statenvertaling (HSV) of de Nieuwe Bijbelvertaling (NBV).

Voor overig onderwijsmateriaal, e-boeken, CD's, DVD's of MP3 verwijzen wij u graag naar de website: www.fatherheartmedia.com

Voor meer informatie over vaderhartscholen, conferenties en andere activiteiten in Nederland verwijzen wij u graag naar de website: www.fatherheart.eu of naar de facebookpagina Fatherheart Netherlands.

*Opgedragen aan de internationale
familie van Fatherheart Ministries*

Inhoud

Dankwoord / 9

De vergeten oude weg /11

Deel één / 23

1. De twee bomen / 25

2. Het openen van de ogen van het hart / 59

3. De derde wet / 83

Deel twee / 121

4. De overgang in je christen-zijn van wees naar zoon / 123

5. Het ware christelijke karakter / 149

6. Het overwinnen van de wereld – de strijd om de emoties / 181

7. In de liefde blijven / 203

Een uitnodiging... / 231

Dankwoord

Dit boek is het resultaat van vele jaren van zoeken naar Gods hulp en antwoorden op de worstelingen, waar Denise en ik samen doorheen zijn gegaan. Het is gewoonlijk het meest wanhopige hart, dat het luidst uitroept tot God. De meeste dingen die ik in dit boek heb opgeschreven, kwamen tot mij door rechtstreekse openbaring. Het hoofdstuk over De Twee Bomen kwam als eerste tot Denise, en we zijn overeengekomen om het in dit boek op te nemen, zoals ik het zie en onderwijs.

Mijn dank gaat allereerst uit naar Denise, die overdadig van mij gehouden heeft, en die zo geduldig met mij is geweest, terwijl we deze dingen leerden in de meer dan veertig jaar die wij samen doorwandeld hebben.

In het bijzonder wil ik Stephen Hill bedanken, die de meeste uren heeft besteed aan het doorzoeken van vele gesproken boodschappen, en het bijeenbrengen van de interessante punten tot een begrijpelijke tekst. Zijn vermogens en zijn niveau van concentratie verbazen mij.

Ik ben Alice Adams en Tom Carroll heel dankbaar voor de bereidwillige harten waarmee zij hun inzet en tijd hebben ge-

geven. Alice voor haar redigeren en proeflezen, en Tom voor zijn werk voor de vormgeving en presentatie. Dank jullie wel. Graag toon ik mijn dankbaarheid aan de bredere familie van Fatherheart Ministries over de hele wereld, met wie ik gedurende de laatste zeventien jaar in wisselende vormen van gemeenschapsleven heb samengeleefd. In de stilte van dit familieleven heb ik voldoende liefde en rust gevonden om dingen te 'zien', die ik op een andere manier niet zou hebben kunnen zien.

Ik ben dankbaar voor al degenen die door de jaren heen een rol in mijn leven hebben gespeeld. Mijn leven is niet alleen het product van het werk van de Heilige Geest in mij, maar ook het product van degenen die met mij opgelopen zijn. Zelfs degenen die soms tegen mij leken te zijn, hebben bijgedragen aan wie ik nu ben. Alle dingen samen zijn mij ten goede gekomen, en ik ben dankbaar voor alles wat het Lichaam van Christus voor mij betekend heeft.

De aanmoediging om dit materiaal in boekvorm te gieten, kwam van zoveel mensen op verschillende plaatsen rond de wereld. Het is onmogelijk om hen allemaal bij naam te noemen.

Ik hoop dat de inspanningen van de vele mensen die aan dit boek hebben meegewerkt een vreugde zal zijn voor onze Hemelse Vader, en een zegen voor allen die de tijd nemen om het te lezen. Ik leg het aan jullie voor, al mijn beste broeders en zusters in het Lichaam van Christus.

M. James Jordan

De vergeten oude weg

Een paar jaar geleden had ik een visioen van een ridder op een wit paard, dat door een diep en eeuwenoud bos dans-te. Tijdens dat visioen, dat ik tot in detail beschrijf in mijn boek *Het hart van een zoon*, werd mij plotseling duidelijk dat ik op een eeuwenoude weg stond. Het kronkelde zich door het bos, en was bijna onzichtbaar, omdat het zo overgroeid was door onkruid en gras; maar het was een weg waarop de Heilige Geest (gerepresenteerd door het witte paard) een frequente reiziger was. Verbazingwekkend genoeg werd deze weg waarop het witte paard danste, *zelden gebruikt* door iemand anders.

Wat is die eeuwenoude weg en waar komt die vandaan? Evenzo belangrijk is: Waar gaat die weg naartoe? Naar welke bestemming leidt het?

Ik vraag me nu af, of het Evangelie waaraan de meesten van ons zijn blootgesteld, naar de woorden van Paulus in Galaten 1:6 feitelijk 'een ander evangelie' is. Veel van wat we hebben gehoord, is niet echt goed nieuws geweest. Duizenden stoppen ermee om naar de kerk te gaan, omdat ze er niet langer vreugde in vonden. Wat gebeurt er? Wat is er misgegaan? Ik geloof dat we een versie van het christen-zijn hebben meege-

kregen dat claimt goed nieuws te zijn, maar dat het feitelijk niet is. We zijn zo geïndocctrineerd, dat zelfs wanneer we opbranden in onze dienst aan de Heer, we nog steeds hijgend zeggen dat het 'goed nieuws' is. Dit is belachelijk. Het klopt gewoon niet.

Veel christenen hebben ontdekt, dat het soort evangelie dat zij in zich opgenomen hebben, hen gedreven heeft tot een inspannende, zweterige spiritualiteit, die slechts leidt tot burn-out, en die wordt aangedreven door verplichting, taken, schuld en veroordeling. Er bestaat zelfs zogenoemd 'christelijk' onderwijs over hoe burn-out te vermijden. Hoe belachelijk is dat! Alsof opbranden wordt gezien als een routinematig onderdeel van het christelijke leven. Laat me dit heel duidelijk zeggen: als je op weg bent om op te branden, dan ben je volledig op de verkeerde weg. Er is geen dunne lijn tussen opbranden en de Heer dienen. Het is een gapende kloof! Burn-out komt voort uit het werken in de kracht van het vlees. Daar bestaat geen twijfel over! Je *kunt niet* opbranden als je wandelt en werkt in de Geest. Jezus zei dat Zijn juk zacht en Zijn last licht is.

Ik geloof niet dat er enige vrijheid, vreugde of rust is buiten de liefde van de Vader. We hebben een christen-zijn geleefd dat gehandicapt is, door een gebrek aan openbaring van de Vader. Om het simpel te stellen: we hebben een christen-zijn geleefd dat is gebaseerd op twee openbaringen: de openbaring van Jezus als Redder en Heer, en de openbaring van de inwoning van de Heilige Geest. Dat is als een poging om te balanceren op een stoel met twee poten. Anders gezegd: het fundament van ons christen-zijn is onvolledig. Er ontbreekt iets vitaals. Tot nu toe hebben we alleen een conceptueel begrip, in plaats van een openbaring van de Vader gehad. Wat

meer is, we hebben een *gebrekkig* begrip gehad van wie de Vader is.

Toen de Heilige Geest in 1994 in Toronto werd uitgestort, kondigde dat een nieuwe dag aan in de Geest. Er was een nieuwe openheid voor de openbaring van de Vader. Voorafgaand aan 1994 was het preken over de Vader, wat ik deed sinds 1979, als het pogen om water bergopwaarts te duwen met een hark. Het beklifde gewoon niet in de harten van de mensen. Met uitzondering van Jeugd met een Opdracht, die Jack Winter had uitgenodigd om vrijuit te bedienen, was mijn ervaring dat de openbaring van de Vader weinig tot geen impact had. Toen de Heilige Geest in Toronto werd uitgestort, veranderde dat heel snel. Over de hele wereld was er een klimaatverandering in de geestelijke atmosfeer. Zij die werden aangeraakt door wat zich afspeelde in Toronto, werden plotseling open en hongerig om de liefde van de Vader voor hen te kennen. Die verandering was heel duidelijk voor mij, omdat ik een van de weinigen was, die gepreekt had over de liefde van de Vader en wandelde in het ervaren daarvan. Er ontstond een nieuwe stroming in de geschiedenis van de Kerk.

Sindsdien zijn er twintig jaar voorbijgegaan, en het was bijzonder en uniek om getuige te zijn van hoe God Zichzelf als Vader openbaart over de hele aarde. Deze openbaring heeft elke denominatie en elke stroming in het Lichaam van Christus bereikt, en we horen getuigenissen van hoe de openbaring voorbij de Kerk reikt tot in de harten van individuen uit elke laag van de samenleving. Natuurlijk, niet iedereen die werd geraakt door wat er gebeurde in Toronto heeft werkelijk de ware betekenis ervan begrepen. Veel mensen richtten zich alleen op de lichamelijke effecten van de tegenwoordigheid van God in de bijeenkomsten.

Ik geloof echter dat als we terugkijken, we zullen zien dat 1994 het jaar was waarin de openbaring van de Vader hersteld werd in de Kerk. Het jaar 1994 was het begin van een nieuw en betekenisvol tijdperk in de geschiedenis van de Kerk. Er was een machtige uitstorting van de kracht van God in die tijd, die schitterend was. Hoe dan ook, als je een beweging van de Geest hebt, zonder een openbaring van het Woord, dan zal het onvermijdelijk vervagen, en uiteindelijk verdwijnen. De Geest en het Woord moeten samen opgaan om de Kerk te bouwen. In het kielzog van de uitstorting van de Geest in Toronto, kwam openbaring van het Woord mee. De rivier van de Geest is ook een rivier van openbaring door het Woord. Voor mij persoonlijk voelde het alsof ik de afgelopen twintig jaar in een rivier van openbaring heb gestaan. De openbaring van het Woord komt op een toenemend, frisse manier naar voren. Het centrum van de zwaartekracht van het christen-zijn, zoals we dat kennen, is verschoven. De vergeten oude weg van Jezus en de apostelen is herontdekt.

Het wordt heel duidelijk dat het christen-zijn dat voor ons ligt, verschilt van het christen-zijn dat achter ons ligt. Hetgeen waarin we aan het binnentreden zijn, is van een heel ander karakter dan dat wat we hiervoor gekend hebben. Toen dit bij me begon te dagen, werd ik me ervan bewust hoe ongelooflijk bijzonder het was toen Jack Winter zijn oorspronkelijke, baanbrekende openbaring ontving, namelijk dat de liefde van de Vader een substantie, een tastbare werkelijkheid is, die kan worden overgedragen. Uit die nieuwe stroom is alles binnen deze openbaring voortgekomen. Het bracht ons van het charismatische tijdperk in een nieuw tijdperk. Het was een sprong van het tijdperk van kracht en de gaven van de Heilige Geest naar de liefde van de Vader die ervaren kon worden. Het was een enorme sprong, van datgene wat

alleen een *concept* was van God die van je houdt, naar het *voortdurend ervaren* dat je *geliefd wordt*. Het was niet alleen een theologische paradigma wisseling, een verandering van zienswijze; het was een stap die verder gaat dan de grenzen van de christelijke ervaring. Ik geloof dat precies *die* baanbrekende openbaring de katalysator is geweest, om ons binnen te leiden in een nieuw tijdperk van christen-zijn.

Nu we begonnen zijn om de Vader te ervaren, zien we de Vader op elke bladzijde van de Bijbel. De hele Bijbel is als een nieuw boek voor ons geworden. Wanneer we openbaring ontvangen, werpt het een totaal ander licht op onze hele theologie. Vele heilige koeien, waaraan we ons stevig hebben vastgehouden, worden blootgelegd in het licht van nieuwe openbaring. Een poosje geleden zei iemand na een bijeenkomst tegen mij: 'James, je hebt zojuist een ploeg door mijn theologie getrokken!' Ik bedacht mij dat dit een eerlijk commentaar was, want er was ook een ploeg door *mijn eigen* theologie getrokken.

Deze openbaring van de Vader verandert onze ervaring en begrip van het christen-zijn radicaal. Het is niet zozeer dat we binnenkomen in iets nieuws, want dit is terug te vinden in de hele Schrift. De Bijbel is er vol van, en wanneer je ogen ervoor opengaan, zie je het overal. Dan vraagt het moed om erin te groeien en eraan vast te houden, zelfs wanneer je de weg alleen moet bewandelen, en degenen met wie je bevriend bent het niet begrijpen. Ik zeg altijd tegen de mensen die deze openbaring ontvangen dat ze zich niet moeten haasten om het met anderen te delen. Het is beter om er eerst in te groeien, totdat het vat dat je bent, ervan overstroomt. Als je erin groeit en er voor jezelf van geniet, dan komt er onvermijdelijk een tijd, waarin mensen beginnen op te merken dat

er iets aan jou veranderd is. Vertel hen erover wanneer ze je ernaar vragen, maar niet eerder! Voel niet de behoefte om mensen ervan te overtuigen als ze niet naar je luisteren. Als ze het niet horen, betekent het eenvoudigweg dat ze het niet *kunnen* horen. Openbaring is niet iets wat je iemand door de strot kunt duwen. Met kennis kun je dat doen, maar openbaring is iets wat mensen vatten of niet. Iemand krijgt een openbaring of niet. Zo eenvoudig is het.

Als we de liefde van de Vader zijn gaan ervaren, gaat ons perspectief op veel dingen veranderen. Het wordt bijvoorbeeld van fundamenteel belang dat ons hart in het middelpunt komt te staan. Wanneer je geen liefde ervaart, bestaat alles wat je bezit voornamelijk uit kennis, maar liefde kan alleen ervaren worden in je hart. Om liefde te ontvangen, is het nodig dat je hart open is. Je kunt nieuw onderwijs horen *over* liefde, maar het vraagt een ervaring in je hart om de *werkelijkheid* van de liefde te ontvangen. Als we meer en meer beginnen te ervaren dat we voortdurend door Hem geliefd worden, komen onze harten scherper in beeld. De gesteldheid van ons hart komt onder een vergrootglas te liggen, en we beginnen ons te realiseren hoe belangrijk het hart eigenlijk is.

Als gevolg daarvan ontdekken we dat veel dingen die betrekking hebben op hoe we het christen-zijn begrijpen, op een heel dynamische manier aan het veranderen zijn. Dat is het moeilijke ervan. Het is niet alleen dat je hart belangrijk is. De werkelijkheid is dat je hart van *vitaal* belang is, omdat het je hart is wat aan het veranderen is. Kennis is iets van het verstand, maar begrip is een zaak van het hart. Veel verzen in het boek Spreuken spreken hierover. Laat me je wat advies geven. Als je iets in de Schrift leest, en je begrijpt het niet, dan is het nodig jezelf af te vragen of er misschien iets in je hart

is dat je hindert om het te kunnen begrijpen. Het is nodig dat je jezelf die vraag stelt, want het vermogen om dingen te begrijpen is een zaak van het hart. Spreuken 14: 6 stelt heel duidelijk: "...kennis is eenvoudig voor wie begrijpt." De Schriften sporen ons voortdurend aan om naar begrip te zoeken, want wanneer je iets begrijpt op hartsniveau, dan kun je zien, en heb je helderheid van kennis.

In onze relatie met God zijn we van hart tot hart met Hem verbonden. Hij kijkt niet naar onze uiterlijke verschijning, maar Hij ziet het hart aan. Hijzelf is een 'hart' persoon. Daaruit volgt de logische conclusie: als Hij naar je hart kijkt en je doet iets voor Hem dat niet uit je hart komt, dan merkt Hij het niet eens op. We doen zoveel dingen voor God, puur uit gewoonte. We kunnen een dankgebed uitspreken voor onze maaltijden, bijvoorbeeld, maar heel vaak komt het niet uit een hart dat werkelijk dankbaar is. Ik zeg niet dat je geen dankgebeden moet uitspreken voor je maaltijden, maar als je al die dingen gaat zeggen, laat deze dan een uiting zijn van je hart. Als je iets richting God doet wat niet uit je hart komt, dan is het slechts een uiting van religie. Als je ernaar verlangt om een man of vrouw van God te zijn, dan komt het erop aan om je leven voor Hem te leven vanuit je hart. Natuurlijk moet je voor veel dingen in het leven je verstand gebruiken, toch is van alle dingen die betrekking hebben op God, je hart de kernzaak.

In het Lichaam van Christus hebben we veel geworsteld om dingen te begrijpen, waarover we geen openbaring hebben ontvangen. Eén van onze problemen als mensen is dat we een ingebouwde neiging hebben om dingen te willen beheersen. We willen in staat zijn om concepten te beheersen, of het nu om wiskunde, golf, het rijden van snelle auto's of ruimteon-

derzoek gaat. Er zit van nature iets in ons dat het leven in de vingers wil hebben, er goed in wil zijn. In het Koninkrijk van God, echter, is er meer mysterie dan meesterschap. We moeten leren omgaan met het feit dat er altijd geheimenissen zullen zijn. Ons probleem is, dat we het christen-zijn ook willen beheersen. We willen de beweging van de Heilige Geest de baas zijn. We willen het terugbrengen tot een verfijnde kunst, waar we controle over hebben, zodat we kunnen laten gebeuren wat we wensen, maar God kan niet door ons beheerst worden. Het grote avontuur van het christen-zijn is dat we de eeuwigheid door Hem altijd blijven ontdekken. We blijven in een steeds toenemende mate doorgaan met het onderzoeken van het zich ontvouwende geheimenis van wie Hij is, omdat Hij meer en meer van Zichzelf openbaart door de eeuwigheid heen.

Eén ding wat we daadwerkelijk weten over God, is dat Hij liefde is. We komen die openbaring meer en meer binnen, maar er is nog steeds veel meer Bijbel dan dat we momenteel openbaring hebben. De Bijbel kan niet eenvoudigweg begrepen worden door intellectuele studie. Het is een openbaring van God, en zijn omgang met de mensheid kan alleen begrepen worden, wanneer Hij er licht over laat schijnen, wanneer Hij Zichzelf in en door de Bijbel heen openbaart. Ik geloof dat er heel wat meer in de Bijbel te vinden is, dan er momenteel uit gekomen is, omdat het Woord van God voor altijd standhoudt, en eeuwig is. Je kunt het Woord lezen en er meningen op bouwen. Eén ding kan ik je zeggen: je zult zat worden van de persoonlijke meningen van mensen over het Woord. Er liggen veel argumenten ten grondslag aan een mening, maar wanneer er openbaring is, is het niet langer een kwestie van een mening of debat: het is waarheid! Wanneer je openbaring ontvangt, bezit je een niveau van kennis die veel dieper

gaat dan slechts een mening. Je hebt zowel ervaring als informatie.

We hebben een Bijbel in onze handen, waar we een zekere openbaring over hebben. Dat betekent, hoe dan ook dat er heel wat meer tekstgedeelten zijn waar we *geen* openbaring over hebben. Wat er dan gebeurt, is dat we door studie een logisch verband proberen te leggen tussen de dingen waarover we een gebrek aan openbaring hebben. We formuleren leerstellingen, die voortvloeien uit onze logische gedachtestroom, die voortkomt uit geopenbaarde waarheid. We proberen de gaten te vullen, omdat we het willen beheersen. Zo veel van onze overgeërfde theologie is niet openbarend, maar is speculatieve opinie; het is ons vooringenomen denken over bepaalde kwesties. Dit is de voornaamste reden voor de verschillen in geloofsleer binnen het Lichaam van Christus.

Ik kwam op een punt in mijn leven, waar ik moe was van de meningen van mensen over wat de Schrift bedoelde. Ik was net zo moe van *mijn eigen* meningen. Ik realiseerde me dat de Bijbel niet bestudeerd kan worden als een handboek voor het christelijke leven en onze groei. De Bijbel is een plek om God te ontmoeten. Je leest de Bijbel om God aan te raken, niet om meningen te vormen over wat het betekent. Neem gebed, dat is een plaats waar God tot je kan spreken. Er zijn mensen die als taak hebben de originele talen te bestuderen, zodat de betekenissen van de woorden duidelijk en scherp voor ons zijn, maar dat is een specifieke roeping. Het is niet de basis van de geloofswandel van de gelovige.

God geeft openbaring over dingen, waar we voorheen geen openbaring over hadden. Wanneer dat gebeurt, worden de

meeste meningen die we hebben gevormd weggeblazen. We realiseren ons ineens, dat onze mening over een bepaalde kwestie verkeerd was. Het probleem is dat we emotioneel gehecht kunnen zijn aan onze opvatting, en het moeilijk vinden om die los te laten. Als je voorganger of dominee bent, is het heel goed mogelijk dat je die opvatting jarenlang gepreekt hebt, en dan geeft God ineens openbaring over wat het *werkelijk* betekent. Je moet dan onder ogen komen, dat je al die jaren van preken en onderwijzen moet weggooien. Ik had mijn theologie netjes ingepakt in een doos met een mooie strik eromheen, en nu heeft openbaring die opgeblazen! Frisse openbaring brengt je weer terug naar het kind-zijn. Het dwingt je om helemaal opnieuw te beginnen met het begrijpen van dingen. Dit kan moeilijk en vernederend zijn voor diegenen, zoals predikers of onderwijzers, die een persoonlijke investering hebben gedaan of een reputatie hebben gebouwd rondom hun opvattingen.

Deze openbaring van de liefde van de Vader groeit, en blaast veel van de dingen uiteen, waarvan we overtuigd waren dat ze correct waren, maar als we de Heer zien, zullen al onze vragen beantwoord zijn. De openbaring van Hem in zijn ware natuur zal elke openstaande vraag ophelderen. Christen-zijn is gebaseerd op niets anders dan de openbaring van wie God werkelijk is. Christen-zijn is niet het lezen van woorden *over* Hem. Openbaring vindt plaats van geest tot geest.

Wanneer de deuren van de hemel opengaan, ziet Petrus de absolute werkelijkheid van wie Jezus is, en flap eruit: "U bent de Christus, de Zoon van de levende God!" (Matt. 16: 16). De bouwsteen van de Kerk is de openbaring van wie God is. Wanneer het Lichaam van Christus begint te wandelen in de openbaring van wie God werkelijk is, dan is die vergeten

oude weg die de Heilige Geest bewandelt, teruggevonden. Dit boek is heel anders dan mijn eerste boek. Dit boek is geschreven als een profetische boodschap aan het Lichaam van Christus. Het profetische draagt een corrigerend karakter. Het haalt neer wat verkeerd is, en herstelt de waarheid. Veel van het evangelie wat ons geleerd is, heeft vreugde gestolen, christenen ontkracht, en is het fundament geweest voor de groei van het wetticisme. Het is niets meer dan een oudtestamentische vorm van vroomheid die de naam 'christen-zijn' draagt. Voor mij is het glashelder dat onze hele manier van denken over 'christen-zijn' zo moet verschuiven, dat op een nieuwe manier zichtbaar wordt wat Jezus ons wilde geven door zijn sterven.

Ik heb dit boek speciaal geschreven voor degenen die in de toekomst het Evangelie zullen doorgeven. Het is mijn hoop en geloof, dat we het authentieke Evangelie gepreekt zullen zien worden; een Evangelie dat de gevangenen vrijzet, dat de blinden doet zien, dat de gevangenisdeuren opent, en dat werkelijk de gunst van God verkondigt.

Het boek is verdeeld in twee hoofddeelten. Het eerste deel laat zien wat het Evangelie werkelijk inhoudt. Het schetst enkele van de belangrijkste verschuivingen in zienswijze die de Heilige Geest heeft geopend, en brengt een verfrissend nieuw perspectief op hoe het christendom werkelijk bedoeld is. Het tweede deel van het boek kijkt naar het verschil dat dit perspectief maakt voor onze christelijke wandel. Als je binnengaat in een openbaring en ervaring van het Evangelie, dan is de vrucht daarvan heel anders dan die het evangelie van religie heeft voortgebracht.

Dit boek heb ik geschreven uit mijn hart, vanuit mijn eigen falen en gebrokenheid, maar ook vanuit de wonderlijke rust en het genieten van dat ik de liefde van de Vader voor mij persoonlijk heb leren kennen!